

men overspringer jeg Noget, der altsaa ikke er indbefattet i Fremstillingen, har jeg den Overbeviisning, at man vil være saa velvillig at give mig Leilighed til at svare derpaa, og jeg skal nu omtale det Par Punkter, jeg specielt greb under den givne Fremstilling. Det blev i Særdeleshed fremhævet, at en Mand, der ønskede at tage mit Forsvar, havde betjent sig af det Udtryk, at den Mellemmand, der er bleven bedømt saa haardt, havde legitimeret sig som befuldmægtiget af mig. Dette Udtryk har virkelig ogsaa i høi Grad generet mig og generer mig i dette Dieblif. Jeg burde have forlangt Vedkommendes Erklæring derom, og det er min Overbeviisning, at denne maatte være gaaet ud paa, at han ikke har haft nogen Grund til at bruge dette Udtryk, thi jeg veed med Bestemthed, at jeg ikke har indladt mig paa at udtale nogen saadan Fuldmagt eller Noget, man kalder Legitimation. Jeg anerkender, at Forsvaret er fremkommet i velvillig Hensigt, og jeg har ikke megen Lyft til at indlade mig paa en Afvisning af den Paagjældende, men dersom Sagen bliver Gjenstand for nærmere Drøftelse og Forelæggelse af Documenter, vil det Forsømte kunne indhentes; Ingen er vel mere interesseret deri end jeg. Jeg giver den ubetingede Erklæring, at jeg ikke veed, hvad der kan have berettiget den Vedkommende til at tale om en Legitimation. — Jeg har allerede tidligere haft Leilighed til at udtale mig om, hvorledes det forholder sig med det forunderlige Udtryk, der er brugt i et andet Document, nemlig det, der angaaer de 600 Rd., og hvori der staaer, at der paa Ministeriets Vegne loves Straffrihed. Jeg har bevilji, ved hvad jeg før citerede af en Skrivelse, at der ikke kan have været nogen Bemyndigelse dertil, da dette er aldeles uforeneligt med, at jeg selv siger, at der Intet kan ssee i denne Sag, før jeg har seet, hvad Brevene indeholde. Det er altsaa umuligt, at der her kan have været givet nogen Bemyndigelse til at handle, paa Ministeriets Vegne, og jeg vilde desuden ogsaa betænke mig paa at overdrage Andre end dem, Hans Majestæt ved Embedsbefættelse har givet Retten dertil, en saadan Bespielse paa Ministeriets Vegne. — Da vi ere ved denne Erklæring, skal jeg bemærke, at naar det af den

ærede Ordfører blev udtalt som en almindelig Grundfætning, at man, naar en Eier af endeel Breve, der skulle indeholde noget Strafbart, tilbød disse til en Politi- eller Justitsautoritet under udtrykkelig Angivelse af, at de vare strafbare, skulde sige: Nei, jeg vil ikke have dem, troer jeg ikke, at en saadan Autoritets Berettigelse gaaer saa vidt. Jeg troer, at man i saa Henseende er forpligtet til at iagttage den hyerste Discretion; men jeg troer ogsaa, at denne er iagttaget. Der er ikke anvendt nogen Myndighed i nogen som helst Form, men der er sagt: Jeg vil først see Brevene; Vilkaarene ere det Underordnede; i Henseende til dem skal der ikke være Noget iveau. Hvorfra troe de Herrer, der have været forargede over Sagen, at man skal tage Midler til derfor at kjøbe Bewiser for Forbrydelse? Troe De, at der er Midler anviste dertil? Nei, det er der ikke. Betalingen maatte tages af den Paagjældendes egen Lomme, og deri ligger det bedste Beviis for, at der ikke drives nogen Handel. — Hvorledes man kommer til at tale om Krænke af Brevhemmeligheden fra dens Side, til hvem der sendes Breve, er mig noget vanskeligt at forstaae. Den, som, naar han har modtaget Breve, adresserede til ham, misbruger dem ved at bede Andre om at see dem, krænker Brevhemmeligheden; det er en ganske anden Sag; men jeg veed ikke, hvorledes den, hvem der i Embedsmedsør tilstilles Skrivelser, som skulle indeholde noget Strafbart, eller hvem de tilstilles for at opløse Noget, der kan være det Offentlige af Interesse, kan kaldes en Forbryder. Hvorledes bærer Retten sig ad i et saadant Tilfælde? Skulde Justitsministeren, Chefen for Politivæsenet, virkelig være den Æneste, der skulde være en Undtagelse? Han kan dog ikke gaae til Retten og forlange en Kjendelse, men han maa benytte sig med Discretion, og der er heller ikke noget Beviis for, at der ikke er brugt al Discretion med Hensyn til de Breve, som skulde være compromitterende for en Embedsmand, men om hvis Existentis jeg dog ikke har nogen sikker Kundskab, og om hvis Bestaenighed jeg ikke forudsætter, der kan være noget Uforbeholdeligt at sige. De have, som sagt, været forelagte en Collega af mig, uden at jeg har haft Andeel i at see dem; det var